

ISSN-0207-4710

GÖYƏRCİN

QUYRUQ QUYRUĞA

(Pakistan nağılı)

Bir səhər kəndli iki öküzünü cütə qoşub yer şumlamağa başladı. Elə bu zaman hardansa bir pələng gəlib çıxdı. Kəndli bərk qorxdu və pələngə baş əyərək çətinliklə eşidilən səsle mızıldandı:

- Ey cəngəliklər şahı, mənim dərin hörmətimi qəbul et!

Pələng nəre çəkərək dedi:

-Sən nə yaman arıqsan! Torpağı şumla-
mağın faydası yoxdur. Sən də mənim kimi ov
eləməyi öyrənsən yaxşı yaşayarsan.

-Biz kəndlilər nəsillikcə əkinçiyik. Hər kəs
öz işi ilə məşğul olsa daha yaxşıdır.

-Yaxşı, qoy sən deyən olsun. Mən də indi
öz işimlə məşğul olaram. Sənin öküzlərini
parçalayıb yeyərəm.

Əkinçi dediyinə peşman oldu. Öküzlərini

xilas etmək üçün pələngin fikrini yayındırmağa
çalışdı:

-Ey cəngəliklər şahı! Allah bu öküzləri bizim
taxıl əkib becərməyimiz üçün yaradıb. Pə-
lənglərin yeməyi üçün isə nə qədər istəsən dadlı
marallar, dovşanlar, tülkülər var...

Pələng hirsle nəre çəkdi:

-Mənim səninlə çənə vurmağa vaxtım yoxdu.
Tez öküzlərin boyunduruğunu aç, onları yeyim!

Kəndli yalvardı:

-Cənab Pələng, mənim öküzlərimə toxunma.
Bunun əvəzində sənə arvadımın bəslədiyi kök
inəyi gətirərəm.

-Bir inəklə mənim qarnım doymaz. Onunla
birlikdə buzovu da gətirsən, sənin öküzlərinə
dəymərəm.

Kəndli çar-naçar razılaşmalı oldu. Pələng
onu xəbərdar elədi:

-Əgər inəklə buzovu gətirməsən, kəndinizə
hücum edib bütün canlıları yeyəcəm.

Kəndlinin evə tez qayıtmasından arvadı bərk
narahat oldu. Səbəbini soruşanda kişi başına
gələnləri ona danışdı.

Arvad hirsləndi:

-Sən öküzlərini xilas etmək üçün mənim süd-

lü inəyimi, buzovumu qurban vermək is-
təyirsən? Yox, buna razı ola bilmərəm. Tezliklə
bizim buzovumuz böyüyüb inək olacaq. İki
inəyin südünü satıb birtəhər dolanarıq. Yaxşısı
budur, qoy elə pələng sənin öküzlərini yesin.

Kişi ona çox yalvardı, qadın razılaşmadı.
Axırda ərinə dedi ki, get pələngin yanına. De ki,
inəklə buzovu arvadım özü gətirəcək sən
yanına.

Kəndli pələngin yanına inəksiz, buzovsuz
qayıtmaqdan çox qorxsada, getməyə məcbur
idi.

Pələng kəndlinin əliboş gəldiyini görüb bərk
qəzəbləndi. Yazıq kişi qorxudan onun ayaq-
larının altına yığılıb öz ölümünü gözlədi.

Elə bu zaman əyninə kişi paltar geyinən
qadın ata minib onların yanına çapdı. Var gücü
ilə qışqırıb pələngin üstünə cumdu:

-Aha, yaxşı əlimə keçmişən. Uşaqlıqda hər
gün bir pələng ovlayıb yeyirdim. Çoxdandı ki,
dilimə pələng əti dəymir. İndi səni ovlayıb
yeyərəm.

Bu sözləri deyəndən sonra qadın orağı çıxarıb
yuxarı qaldırdı və pələngin üstünə cumdu.
Qorxudan pələngin tükələri biz-biz oldu. O,
qaçmağa başladı. Yolda qarşısına bir çaqqal
çıxdı. Çaqqal təəccüblə ona baxıb soruşdu:

-Mənim ağam, hara qaçırsan? Öküzləri
parçaladınmı? Gedim görüm sənin qabağından
bir şey qalıbsa, mən də yeyim.

Pələng həyəcanla dedi:

-Yox, yox, ora getmə! Kəndlinin tarlasının
yanında çox qəribə, əcaib bir məxluq peyda
olub. O, səni də tutub yeyər.

Məsələni anlayan çaqqal rişxəndlə güldü:

-Ay səni, qorxaq pələng! Mən heç səni belə
bilməzdim. Qorxduğun o əcaib məxluq kənd-
linin arvadıdır, əyninə kişi paltar geyinib.

Pələng həyəcanla soruşdu:

-Sən buna əminsənmi?

-Bəli, tamamilə əminəm. Əlində orağ tutan
kişi paltarlı qadın səni nə yaman qorxudub?
İnanmırsansa, birlikdə qayıdıb baxaq.

Pələng özünü təhqir olunmuş sandı:

-Mənəm qorxaq? Yaxşı, gəl birlikdə qayıdıb
baxaq.

-Yaxşı, ancaq gəl quyruqlarımızı bir-birinə
bağlayaq ki, sən mənə inanasan, qorxanda qa-
çıb getməyəsən.

Pələng razılaşdı. Onlar quyruqlarını bir-bi-
rinin quyruğuna bağlayıb tarlaya qayıdanda qadın
bu gicbəsərləri gördü. Əkinçi arvadına dedi
ki, gəl ata minib qaçaq. Qadın isə razı olmadı:

-Sən təkəcə axmaq yox, həm də qorxaq
imişsən. Hara qaçaq, niyə qaçaq? Öküzləri bu
vəhşilərə yem eləməkmi istəyirsən? Sən sa-
kitcə otur yerində. Mən indi hər şeyi özüm həll
eləyəcəm.

Quyruqlarını bir-birinə bağlayan heyvanlar
yaxınlaşanda qadın qışqırdı:

-Çox sağ ol, çaqqal! Sağ ol ki, mənim günorta
yeməyim üçün belə bir böyük, yağlı pələng
gətirmisən. Vədləşdiyimiz kimi, indi mən onu
yeyəcəm. Yerdə qalan sür-sümük sənin halalın
olsun.

Bu sözləri eşidən pələng qorxub qaçdı. Onun
quyruğunda kol-kosa dəyə-dəyə sürünən çaqqal
pələngə dedi:

-Cənab pələng, sən hara qaçırsan? Bu qadın
bizi axmaq yerinə qoyub.

Ancaq pələng onun sözlərinə məhəl qoy-
mur, gücü gəldikcə qaçır, qaçırdı. Kəndlinin ar-
vadı isə onlara baxıb güldü...

Tərcümə edib uşaqlar
üçün işləyən: R.Y.Əliyev